

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
43-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-ЖА ЦЕЦКА ЦАНЕВА**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	554-05-6
Дата	22 / 01 / 2015 г.

**ДО
МИНИСТЪРА НА
ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО
Д-Р ПЕТЪР МОСКОВ**

12.28

П И Т А Н Е

ОТ

д-р Султанка Петрова – народен представител от ПГ на ПФ

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 94 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасям питане

Относно: Отношението на държавата към онкоболните пациенти в терминален стадий

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН МИНИСТЪР,

В качеството ми на народен представител от 24-ти МИР София, към мен се обърнаха онкоболни пациенти и близки на такива, всички – с оплаквания, че посредством различни административни похвати, достъпа им до неконвенционалните методи за индивидуално благоприятно въздействие върху човешкия организъм, прилагани в единствената по рода си в България "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина" ООД в гр.София, е бил препятстван и в крайна сметка – осуетен. По този начин пациенти в терминален стадий на развитие на онкологичните болести, от които страдат, са били лишени от последната си надежда за облекчение на страданията им и подобряване качеството на последните им дни. Отнето им е било правото на достоен преход от живота към смъртта, което е едно признато право за всяко човешко същество. Вместо това, държавата е оставила единствения възможен изход за тези пациенти и този осеян с болки и страдания изход е предопределен от протоколите на онкокомисиите, с

които всеки един от тези пациенти е насочен към палиативни грижи, без болниците да осигуряват такива – от една страна, а от друга – с административните пречки, които Изпълнителната агенция по лекарствата и Изпълнителна агенция “Медицински одит“ поставят пред дейността на единственото лечебно заведение за извънболнична помощ, което предоставя такъв вид грижа у нас.

Преди да поставя въпроса си, бих искала да Ви обърна внимание на 2 безспорно установени факта:

Първият – палиативната грижа е формално записана в Клинична пътека (КП) 287, но практическо измерение на тази грижа от страна на държавата липсва, тъй като неизменния аргумент за отказа на лечебните заведения да предоставят палиативна грижа на терминално болните пациенти е, че по тази КП липсва договор между болницата и Националната здравно-осигурителна каса (НЗОК);

Вторият – при лекуваните в медицинския център пациенти е налице подобрене в състоянието и затихване на болковия синдром, т.е. подобряване на качеството на живота на пациентите, дори в терминалния стадий на развитие на онкологичните заболявания, от които те страдат. Нещо повече, установено е, че подобрене на здравните показатели се наблюдава при 80% от пациентите на Медицинския център по интегративна медицина, а при доста от пациентите е налице сериозна преживяемост от 5-6 години, след обявяването им за безнадеждно болни от конвенционалната медицина, като при някои от тях е настъпила и ремисия.

На фона на тези резултати, установени не от друг, а от ИА“МО“, на Медицинския център по интегративна медицина и на нейния ръководител д-р Х Д се е случило следното:

- През 2011 г. е било отнето разрешителното за извършване на дейност по ЗЛЗ, дадено от СРЗИ на 17.05.2006 г., подновено на 26.04.2011 г.;
- По заповеди на изпълнителния директор на ИА“МО“ са били съставени: АУАН № А 27-234А/21.11.2011 г. и НП № НП 27-234А/29.02.2012 г.; АУАН № А 27-234В/21.11.2011 г. и НП № НП 27-234В/29.02.2012 г.; АУАН № А 27-278/18.12.2012 г. и НП № 27-278/19.03.2013 г., с които на д-р Дамянов са били наложени: 6 броя глоби всяка от по 2000 лв. или общо 12000 лв.; 6 броя глоби, всяка от по 500 лв. или общо 3000 лв. и още 6 броя глоби, всяка от които по 2000 лв. или общо още 12000 лв.
- Отделно и успоредно на образуванияте административнонаказателни производства, по сигнал от изпълнителния директор на ИА“МО“ за периода, обхващащ проверката, на основата на която са били образувани административнонаказателните производства е било образувано и досъдебно производство спрямо д-р Д , като му е било повдигнато обвинение по чл.324, ал.2 от НК. Дори след постановяване на оневиняващо решение, административнонаказателните производства срещу д-р Д и ръководения от него Медицински център продължават и посредством оказания административен натиск, работата

на центъра е сериозно затормозена. Последницата е, че нуждаещите се и доброволно пожелали методите на Медицинския център по интегративна медицина, са оставени без подкрепа, без надежда, без право на избор, освен този – да умират в страдание и болка.

Наред с това в правния мир е налице Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и Съвета, който в своя чл.83 установява възможност за изключение от чл.6 на същия акт, при предоставяне на лекарствени продукти за хуманна употреба, които са обект на заявление за разрешение за търговия или са в процес на клинично изпитване, за целите на палиативната(състрадателната) употреба.

Въпреки пряката приложимост на регламентите, съдържанието на чл.83 от Регламент (ЕО) № 726/2004 не е било съобразено от проверяващия административно-наказващ орган към повереното Ви министерство.

В тази връзка е и моето питане към Вас е:

Бидейки живота и достойнството най-изконните човешки ценности, както и предвид очевидното наличие на значим обществен интерес към методите на алтернативната медицина, каквито се прилагат в "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина" ООД в гр.София, не следва ли министъра на здравеопазването като орган, призван според чл.5 от Закон за здравето, да ръководи националната здравна политика, да предприема специални позитивни мерки, предназначени за тази особено уязвима обществена група, съобразно чл.10 и чл.11 от Закон за защита от дискриминация?

Защо обжалвате Решение № 350/26.09.2014 г. на Комисията за защита от дискриминация, постановено по преписка № 199/2011 г., образувана по жалби на пациенти на "Амбулатория за извънболнична специализирана помощ – Медицински център за интегративна медицина" ООД, София, както и на нейните управители д-р Д и проф. А , с което към Вас и повереното Ви министерство е отправено не друго, а само препоръка?

Доколко компетентни професионално са лицата от ИА"МО", които извършват подобни проверки, предвид факта, че при наличие на изрична и нарочна експертиза, проверяващите продължават да приемат, че „инсулин-потенцираната терапия“ е присъща само на конвенционалната медицина, поради което приемат, че този метод следва да се прилага от лекари с призната специалност „Медицинска онкология“?

Моля, отговорът на моето питане да бъде в писмена форма.

София, 21.01.2015 г.

Народен представител:

/д-р С.Петрова/